

Tipus i anècdotes

Rememora:
Ferran
SALAMERO

« EN PAU »

També de Pau a Granollers n'hi ha hagut més d'un, és per això que se'ls acompanyava del sobrenom: «Pau de la palla», «Pauet dels mobles», «Pau de la crossa», «Pau dels pinyons»; precisament a aquest darrer és al qui volia referir-me.

De negociants en pinyons a Granollers n'hem coneguts alguns: Lluís Serra, Pau Puig, Bultà, Llorens, Costa...; encara que també negociaven amb avellanes i altres fruits gairebé tots, en Pau abraçava tota mena de fruits secs i, aviat, va afegir-hi els bolets... «els rovellons» a gran escala.

EL GRAN CREIXEMENT

D'UNA INDÚSTRIA FAMILIAR

«En Pau» podia comptar amb una gamma d'eficients i directes col·laboradors. Va començar amb els fills Santiago i Fermí; al petit... en Rafel, va tirar-li més la banca i tenia un bon càrrec al Banc. El germà d'«en Pau» —el lleter de Santa Anna— amb l'haca i la tartana era l'encarregat de les tragines.

Cresqué el negoci i es mecanitzà el trencar les ametlles, avellanes i pinyons; un grup de noies i dones seleccionaven el gra de la clofolla...

També es mecanitzà el transport, l'envasatge i tota l'indústria, que s'enregistrà amb el nom comercial «Tres Pins». No cal pas dir que aviat tots tres fills estaven incorporats ja en el florent negoci i tots quatre: pare i tres fills, especialit-

zats en distinta activitat, actuant de forma sincronitzada, equilibraren procediments, eixamplaren les instal·lacions, bastiren nous locals, adquiriren altres indústries, formen noves famílies i sembraren... sembraren... sembraren...!

D'UNA BONA LLEVOR SEMPRE SE'N RECULLEN BONS FRUITS

—«I, no es podria pintar amb oli d'avellanes en lloc del de llinosa?— em preguntà un dia el senyor Pau.

Ja el seu esperit emprenedor cercava un nou camp pel producte del seu negoci. Aquells productes iniciats com a «Rovellons Tres Pins» (dels que inclús en nasqué el seu xistu), s'han diversificat i divulgat quissab-lo! I, com els mateixos productes, el geni comercial de la saga dels Puig, es ramificà i està introduïda en negocis ben dissemblants: gas, finques, immobiliàries, financeres, detergents... seguint la ferma petjada d'«en Pau»; en Pau Puig i Sellés!

Avui aquella indústria granollerina, iniciada per «en Pau dels pinyons» farà uns seixanta anys, amb el nom de «Tres Pins» són arreu coneguts com a productes amb total garantia, el mateix en conserves vegetals que com a fruits secs, del que pot estar-ne joiós l'amic Santiago Puig i Llavina, un dels fermes col·laboradors que més temes porta d'estar al peu del canó!

ANECDOTARI LOCAL

per RAIMON

Problemàtica local

Convençut i partidari de la paternitat responsable, havia rodejat tot quant feia relació amb el seu fill del màxim interès: cuidant extremadament la seva ensenyança, les seves companyies, jocs i hàbits.

Per això no veï amb massa simpatia que els avis s'emportessin el petit a la casa pairal del Montseny, amb el pretext que, ja que no tenia col·legi, un mes en plena naturalesa li seria convenient. Anirien a pescar, de caça i celebrarien la matança del porc, en quina elaboració també hi podria participar.

I ara, al seu retorn, veia les conseqüències del canvi operat. Què se n'havien fet de les bones maneres de l'infant? De la seva candorositat i comportament obsequiós i reverencial?

Els llibres no els havia tocat, si no era per guixar amb l'apis vermell tots els seus espais blancs, així com els quaderns, plens de dibuixos d'animals d'una raresa sospitosa. Sospitosa pel colorit. Quina obsessió se li havia apoderat amb el vermell!... Vermell de sang... vermell de foc...

Consultà a un amic, educador i psicòleg, que prometé estudiar el cas amb rigor humà i científic.

El veredict? Desencoratjador, per quant, segons ell, les vivències d'aquella temporada al Montseny havien despertat en l'infant ancestrals residus de violències, guerra, foc i sang, que xocaven amb la metodologia d'una ensenyança puritana.

Solució? No pas massa fàcil, certament. Per de prompte, una setmana a la platja i fer que les converses retornin al clima d'abans: suaus, raonades, de bones maneres... I descans, molt descans! Llegir i res de dibuixar, almenys de moment.

Sort que el passat dijous vingué l'avi amb el seu Dos cavalls a mercat, i al portar com a regal al seu nét una preciosa capsa de colors, aclarí que ell també n'estava més que tip de veure-ho tot dibuixat amb vermell. Si bé la criatura no en tenia cap culpa, doncs no hi havia cap més color en tota la casa.

Unes vacances frustrades

El meu amic ha tornat de viatge. Aprofitant les vacances visità un lloc que se li havia fet obsessiu des de molts anys enrera: Un poble d'Aragó, on havia fet amistat amb una família, quan la guerra civil, l'any 37.

Tenia la imatge del poble i de la família ben gravada, però certament no coincidia pas amb el poble i les cares que hi trobà. I és que quaranta anys no passen endebades!

—Sí, sóc en Josep —els explicà. Aquell que quan la guerra vivia aquí amb vostès. Que els portava tabac per l'avi i sabó per vostè, senyora. Que ensenyava de llegir i escriure als petits, els vespres, i els portava Tebeos i xocolata. Facin memòria; la meua companyia els va alliberar en vigílies de Nadal. Recorden?

I va ser amb la més bona intenció que la seva interlocutora, la mare d'aleshores, ja una senyora velleta ara, va preguntar dubitativa:

—De quina alliberació parla, senyor? De la primera, quan les tropes en llur retirada ens saquejaren el graner, i s'emportaren el marit amb el carro i el cavall, una vaca i dos porcs, o els que després d'uns mesos d'estada aquí ens buidaren el galliner al marxar, o dels que cap als finals, amb l'aviació i els seus tancs, arrasaren el poble i ens obligaren a refugiar-nos a la cantera?

Confós, el meu amic, no pogué continuar. Presentà disculpes i es despedí dient que s'havia equivocat.

Al volguer materialitzar un record?

A l'idealitzar una gesta de joventut?

O al sobrevalorar uns fets dels quals n'havia estat més comparsa que heroi?

HUMOR POR TUSELL

NADA DE SECUESTROS, NO QUIERO
MEZCLARME EN POLITICA

RADIADORES PARA
AUTOMOVILES
Y CAMIONES

ORDONEZ

GALLART

Av. S. Esteban, 65 - Tel. 870.037
GRANOLLERS